

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 17.320 van 17 oktober 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en baptist christen te zijn. U bent een etnische Bakweri.

Op 3 februari 2008 zou u Kameroen met een vals paspoort verlaten hebben, om met een rechtstreekse vlucht van Douala naar Brussel te vliegen. Op 4 februari 2008 diende u een asielaanvraag in.

Volgens uw verklaringen die u aflegde voor het CGVS bent u geboren te Limbe. U verhuisde net voor u verhuisde ‘primary school’ ging naar ‘Soppo-Buea’ waar u met uw ouders woonde. Als student woonde u dichterbij de universiteit in ‘Molyko-Buea’ in de ‘Malingo’ straat en vanaf februari 2006 woonde u in uw kopiewinkel eveneens te ‘Molyko’. U bent – net zoals uw ouders – ‘Bakweri’ van etnisch origine. U hebt sinds 2003 een relatie met Rachel (A).

Op 27 april 2005, tijdens uw derde en laatste jaar politieke wetenschappen aan de universiteit van Buea, begon er een vredige staking om enkele basisfaciliteiten te vragen aan de universiteit. De dag nadien vertrok er op de campus een vredige mars naar de universiteitsadministratie. Die stuurden de vraag van de studenten door naar de regering, die dezelfde dag nog politie en 'gendarmes' zond om het staken te verhinderen. Er vond een confrontatie plaats tussen meer dan drieduizend studenten en de ordediensten. Deze laatsten waren voorzien van wapens, trucks, traangas en een waterkanon. Tijdens deze confrontatie stierven Ebwan (A.) en Nforlem (G.), twee van uw vrienden. Toen de twee lijken later die dag naar het mortuarium werden gebracht, gingen de protesten door. Er vonden die dag ook arrestaties plaats. Op 29 april 2005 werd ook u geslagen, gearresteerd en samen met twee andere studenten naar het 'Molyko Police Station' gebracht. Men zei dat jullie de aanstokers waren en jullie werden in een cel gestopt waar reeds zes anderen personen zaten opgesloten. U werd er geslagen en men nam uw studentenkaart af. Op 4 mei 2005 werd u vrijgelaten, nadat studenten kwamen betogen om jullie vrij te krijgen. Er werd tot 27 mei 2005 vredevol gestaakt en op 30 mei 2005 startte de klas opnieuw. Ook u zette uw scholing voort en vroeg een nieuwe studentenkaart aan. U schreef aan uw 'project' dat als titel 'Democratiseringsproces in Kameroen' meekreeg. Elke stap liet u controleren door Mr. Wang, uw supervisor. Toen u op het einde van uw werk uw eigen mening moest geven, confronteerde u uw supervisor met de idee dat de regeringspartij Cameroon People's Democratic Movement (hierna CPDM) de verkiezingen manipuleerden. Er ontstond een discussie en Mr. Wang wilde uw project niet meer ondersteunen. U ging naar de decaan, Prof. Cornelius Mbifung Lambi, maar ook die steunde u niet. Een afspraak met de administrateur, Mr. Herbert Nganja Endeley, kreeg u niet. Hierdoor studeerde u niet af. U deed in februari 2006 een kopiewinkel open, waarin uw vriendin Rachel (A) werkte en u haar superviseerde. Op 27 september 2006 kwamen drie personen naar uw kopiewinkel. Ze zegden een huiszoekingsbevel te hebben en toonden hun badge van Gerechtelijke Politie. Ze controleerden uw computers en printten een document af. U denkt dat misschien uw buurvrouw, Mrs. (C.), achter de huiszoeking zat, vermits u af en toe politieke discussies met haar had en ze net als u een kopiewinkel heeft. Later bleek Mrs. (C.) ook een relatie te hebben met uw ex-supervisor Mr. Wang. De agenten van de Gerechtelijke Politie namen u mee naar het 'Buea Central Police Station' voor uitleg. U werd er opgesloten. De commissaris kwam met twee agenten naar uw cel en vroeg u een document te ondertekenen waarin stond dat u activist was van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC) en dat u geen activiteiten meer zou uitvoeren voor hen. U weigerde dit te doen, vermits u geen lid was van de SCNC. Op 7 oktober 2006 haalde uw broer, Fritz (L), u uit de gevangenis door borg te betalen. In november 2006 was er aan de universiteit van Buea weer een staking tegen de regering. U steunde de staking en deed eraan mee totdat er twee doden vielen. Toen ging u weer gewoon werken in uw winkel. Op 23 december 2006 kwamen er echter weer drie mensen naar uw kopiewinkel. Ze arresteerden u zonder te zeggen waarom en namen u mee naar het 'Buea Central Police Station'. U werd er opgesloten en kwam in een cel terecht waar reeds studenten zaten die omwille van de tweede staking vastzaten. Eind januari 2007 werd u geroepen door een wachter die van uw etnie, de Bakweri, was. Hij vroeg of u buiten iemand kende die u kon helpen. U gaf hem het nummer van uw broer. Tegen midden februari 2007 had de wachter iets geregeld met uw broer. Tijdens een nachtelijke transfer van gevangenen zou de wachter u helpen ontsnappen, maar omdat hij net op dat moment telefoon kreeg, viel het plan in het water en werd u tijdens uw ontsnappingspoging gevat en naar een andere cel gebracht. U bleef daar tot midden november 2007, totdat u ziek werd en naar een ziekenhuis werd gebracht. Op 1 januari 2008 maakte u gebruik van de afwezigheid van de wachter aan uw kamerdeur en u vroeg en kreeg 500 CFA en wat kleding van een kamergenoot. U liep weg en ging naar een telefooncel vanwaar u uw broer belde. Hij stuurde een vriend van hem, (E.P.), om u op te pikken. Hij nam u mee naar zijn huis waar u ongeveer vier weken bleef. Eind januari 2008 kwam uw broer langs met 'Robert', iemand die een Brits paspoort voor u had geregeld. Op 3 februari 2008 kwam Robert

weer langs en vloog u met hem van Douala naar Brussel. De dag nadien vroeg u asiel aan."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De bestreden motivering luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u door de overheid vervolgd werd omwille van uw vermeende betrokkenheid bij destakingen aan de universiteit van Buea en bij de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legde u in verband met uw betrokkenheid bij de eerste stakingsgolf – in de maanden april en mei 2005 – aan de universiteit van Buea, verklaringen af die vaag zijn en niet stroken met informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo gaf u aan dat u op 29 april 2005 samen met twee andere personen gearresteerd werd als aanstoker, terwijl u eveneens verklaarde dat u zich enkel in de massa bevond (gehoor CGVS, p.10). Het is dan ook vreemd dat u uit de massa gehaald werd als zijnde één van de aanstokers. Bovendien kunt u de namen van de twee andere studenten die samen met u opgepakt en opgesloten werden van 29 april 2005 tot 4 mei 2005, niet geven. U geeft als reden van deze onwetendheid op dat de universiteit groot is (gehoor CGVS, p.10). Men kan echter redelijkerwijze verwachten dat dit kan na samen te zijn gearresteerd en voor zulke periode te zijn opgesloten. Toen de dossierbehandelaar u daarna vroeg of u de mening van de chieft van Meme kende over de dood van de twee studenten, antwoordde u dat u dacht er niet over gelezen te hebben (gehoor CGVS, p.12), wat wel een eigenaardige reactie is, vermits men er van kan uitgaan dat u zulke zaken rechtstreeks weet, omdat u er van zo dichtbij bij betrokken bent, en dat u dit niet via de media zou moeten vernemen. Bovendien verklaarde u ook dat er na uw vrijlating op 4 mei 2005 geen confrontaties meer waren met de ordediensten. Dat deze laatsten wel aanwezig waren, maar dat alles vreedzaam was (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat op 24 mei 2005 een taxichauffeur werd doodgeschoten en verschillende studenten schotwonden opliepen tijdens een tweede bloedige confrontatie tussen de ordediensten en de studenten van de universiteit van Buea. Bovenstaande onwetendheden laten toe om uw

betrokkenheid bij de studentenacties van april en mei 2005 in Buea te betwijfelen, waardoor het niet aannemelijk is dat u daadwerkelijk vervolgd werd voor de door u aangehaalde feiten.

Vervolgens legde u in verband met uw arrestatie naar aanleiding uw vermeende betrokkenheid bij SCNC, vage verklaringen af.

Zo gaf u eerst aan dat u geen idee had waarom de politie op 27 september 2007 binnenviel in uw winkel en er een huiszoeking deed (gehoor CGVS, p.14-15). Later verklaarde u dat u dacht dat de agenten tijdens de huiszoeking documenten van de SCNC vonden (gehoor CGVS, p.15). Op de vraag hoe de politie deze documenten op de 2 PC's vond antwoordde u dat u daar geen idee van had (gehoor CGVS, p.14-15). U voegde er wel aan toe dat uw buurvrouw (C.) een activiste is van CPDM, dat u vaak met haar discussieerde over politiek (ze beschuldigde u van 'SCNC-er' te zijn) en dat ze vond dat u de prijzen van uw kopies omhoog moest doen (gehoor CGVS, p.15). Bovendien verklaarde u nog dat tijdens discussies met haar was gebleken dat zij u ervan verdacht bij de SCNC betrokken was, maar dat u dit had gepareerd door te zeggen dat u politieke wetenschappen gestudeerd had en objectief was (gehoor CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat uw buurvrouw Clarice relatie blijkt te hebben met Mr. Wang, uw ex-supervisor van uw 'project' aan de universiteit van Buea (gehoor CGVS, p.15). U bracht echter geen enkele concrete aanwijzing naar voor die erop zou wijzen dat uw buurvrouw Clarice –om welke reden dan ook- iets te maken zou hebben met de huiszoeking, met het vinden van de documenten op uw PC's, laat staan met uw arrestatie. De suggestie dat uw buurvrouw aan de basis zou liggen van deze vervolging zijn dus louter speculatief. Uit uw asielrelaas blijkt overigens nergens dat u na uw detentie en vrijlating in het kader van uw vermeende betrokkenheid bij de SCNC later ooit nog geassocieerd werd met deze beweging.

Vervolgens legde u in verband met uw arrestatie naar aanleiding van de 'tweede staking' aan de universiteit van Buea (november – december 2006), verklaringen af waarvan de door u aangehaalde feiten niet stroken met informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo gaf u aan niet te weten wanneer de twee doden juist vielen tijdens de tweede stakingsgolf in november – december 2006. U gaf aan dat u op 27 en 28 november 2006 mee staakte en dat u er de andere dagen 'rondhing' en de studenten moed insprak, maar dat u nadat de eerste student werd doodgeschoten, u niet meer in de buurt kwam tot na de staking. U verklaarde eveneens dat u niet zo bij de zaak betrokken was, omdat u geen student was en omdat u niet vooraan liep, maar dat u wel aanwezig was bij de staking op de dag dat er een dodelijk slachtoffer viel (gehoor CGVS, p.17-18). Verder verklaarde u dat de twee dodelijke slachtoffers niet op dezelfde dag doodgeschoten werden (gehoor CGVS, p.17). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, stierven de twee studenten echter op 29 november 2006, met andere woorden op één en dezelfde dag. De redenen die u aanhaalde om te verklaren waarom u niet weet wanneer de twee studenten precies stierven –met name dat u niet zo betrokken was, geen student meer was, niet vooraan liep en passief aanwezig was (gehoor CGVS, p.17), zijn onvoldoende als verantwoording voor uw onwetendheid. U gaf immers aan dat u wegliep toen de 2 [studenten] dood waren (gehoor CGVS, p.16), waaruit toch impliciet kan worden afgeleid dat u moet hebben geweten wanneer zij precies omkwamen. Uw onwetendheid hieromtrent wekt dan ook verbazing. Verder verklaarde u dat u onder andere ging staken omdat u aan de universiteit een cursus 'Hoe te staken?' kreeg (gehoor CGVS, p.18). U gaf tevens aan dat de meeste leraars door de CPDM werden aangeduid en dat ze allen militant zijn van de CPDM (gehoor CGVS, p.18). Het is eigenaardig dat er in die omstandigheden een cursus 'Hoe te staken?' gegeven wordt.

Bovendien kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde opsluiting.

Er dient te worden vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt in verband met uw opsluiting en ontsnapping. Zo verklaarde u dat u niet weet waar u opgesloten zat van februari 2007 tot midden november 2007 en kon u geen enkele naam van de

wachters in die gevangenis geven (gehoor CGVS, p.20-21). Men kan verwachten dat u dit kan na zulke periode van opsluiting. Bovendien gaf u aan dat u midden november 2007 naar een ziekenhuis gebracht werd waar u tot 1 januari 2008 onder toezicht van een wachter verbleef, maar u weet niet in welk ziekenhuis u lag, u kent geen enkele naam van het verplegende personeel, noch van de behandelende arts, noch van uw wachter in het ziekenhuis en u weet niet welke ziekte u had (gehoor CGVS, p.20-21). U verklaarde de dokter en uw ziekte niet te kennen omdat u geen rapport van de dokter zag (gehoor CGVS, p.20). Men kan verwachten dat u ook zonder rapport de naam van uw behandelende arts kent en dat u ook zonder rapport zou hebben vernomen welke medische problemen u had.

Uit al het voorgaande blijkt dat u uw opeenvolgende vervolgingen door de Kameroense autoriteiten niet aannemelijk heeft weten te maken. Bijgevolg kan u bezwaarlijk stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde geboorteakte, toont uw identiteit aan, wat door ons niet in twijfel getrokken wordt. De door u neergelegde studentenkaart is een studentenkaart van de universiteit van Buea van het academiejaar 2005-2006. Deze kaart toont hoogstens aan dat u zich voor dit academiejaar inschreef, maar houdt geen bewijs in van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De door u neergelegde medische attesten van het AZ Alma tonen aan dat u rugklachten heeft en dat u een 'brace' moet dragen en spierversterkende kinesitherapie moet ondergaan, maar zeggen niets over eventuele oorzaken. Ze wijzigen voorgaande vaststellingen dan ook niet. U legde foto's voor waarop u aanwezig bent op de 'mars op Bongo' op 11 februari 2003 (foto's 1-4), foto 5 toont uw aanwezigheid bij de leden van 'African Union Club', foto 6 toont uw aanwezigheid bij een bezoek bij Fru Ndi – leider van het SDF en foto 7 toont uw bijzijn op de toespraak van Mr. Jacques Fame Ndong – minister van 'High Education' op 27 mei 2005. Geen van uw door de voorgaande foto's gestaafde aanwezigheden, worden in twijfel getrokken, maar meer dan uw aanwezigheid bevestigen, doen ze niet. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven. (...)”

3.2. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1-3 van de wet van 29 juli 1991 van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 1 A van het internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling. Verzoeker stelt ook dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Met betrekking tot de eerste stakingsgolf in 2005 stelt verzoeker dat hij door de politie beschouwd werd als aanstoker en daarom uit de massa werd gehaald. Ordediensten nemen altijd zondebokken om aanstokers te kunnen identificeren. Verzoeker verklaart eerlijk te zijn geweest door te zeggen dat hij de namen van de twee studenten niet kende. Naast deze studenten waren er nog andere personen in de cel, maar omdat verzoeker diep geraakt was door de arrestatie was er geen plaats voor kennismaking met de celgenoten. Hij betoogt ook dat het niet onmogelijk is dat hij de mening van Chief Meme over de dood van de twee studenten niet kent.

Aangaande zijn betrokkenheid bij het SCNC en zijn arrestatie stelt verzoeker dat hij weldegelijk verklaarde dat zijn buurvrouw iets te maken had met de huiszoeking; het betreft geen loutere speculatie daar hij zich op concrete elementen baseert om te stellen dat zijn buurvrouw waarschijnlijk achter die arrestatie zou zitten.

Nopens verzoekers arrestatie naar aanleiding van de tweede stakingsgolf (november-december 2006) voert hij aan dat hij omtrent de dood van de twee studenten duidelijk en voldoende gedetailleerd is geweest. Hij was echter geen student meer en nam slechts de eerste twee dagen mee deel om de studenten aan te moedigen. Aangezien hij niet betrokken was bij de staking, moest hij derhalve niet alle details over het tijdstip van de dood van de twee studenten kennen; een vergissing is geen element om zijn relaas in twijfel te trekken. De

opmerking over de cursus 'hoe staken' houdt geen rekening met de realiteit aangezien schoolprogramma's voorrang hebben.

3.3. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

Aangaande verzoekers beweerde betrokkenheid bij de eerste stakingsgolf (april - mei 2005) stelt de bestreden beslissing terecht vast dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de namen niet kan melden van de twee studenten die samen met hem werden aangehouden en opgesloten van 29 april 2005 tot 4 mei 2005, in acht genomen dat deze twee studenten tijdens voormelde periode samen met hem in de cel verbleven (administratief dossier, stuk 3, p.10). Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij inzake zijn beweerde opsluiting. Hij is ook onwetend over de incidenten op 24 mei 2005, hetgeen niet plausibel is daar aangenomen moet worden dat dergelijke gewelddadige confrontaties in het geheugen gegrift zouden zijn indien verzoeker, zoals hij verklaarde op het CGVS (*Ibid.*, p.11), daadwerkelijk betrokken zou zijn geweest bij de studentenacties.

Nopens verzoekers tweede arrestatie (27 september 2006 - 7 oktober 2006) wordt vastgesteld dat hieromtrent evenmin een begin van bewijs wordt bijgebracht, hetgeen des te meer klemmt gelet op verzoekers bewering dat hij op borg werd vrijgelaten (*Ibid.*, p.15). Daargelaten de vaststelling dat het niet overtuigend overkomt dat de autoriteiten een huiszoeking zouden doen om op de pc's van het copy-center een pamflet van het SCNC te vinden, wordt opgemerkt dat verzoekers stelling in het verzoekschrift dat het geen speculatie betreft dat de buurvrouw iets te maken had met de huiszoeking omdat hij "*zich op concrete elementen baseert*", inhoudelijk strijdig is met het gestelde in dezelfde zin van het verzoekschrift "*dat zijn buurvrouw **waarschijnlijk** achter die arrestatie zou zitten*", hetgeen duidt op een veronderstelling. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk waarom hij, die slechts een copy-center beheerde en geen banden had met het SCNC, gearresteerd zou worden en persoonlijk verantwoordelijk werd gehouden voor daden die, gelet op zijn beweerde onwetendheid, gesteld werden door zijn cliënteel.

Omtrent de derde arrestatie van verzoeker naar aanleiding van de tweede staking aan de universiteit (november - december 2006) dient vooreerst opgemerkt te worden dat van verzoeker mag verwacht worden dat hij, indien hij werkelijk de studenten moed insprak en aanwezig was tot het schietincident dat leidde tot de dood van twee studenten, hij op de hoogte is van het feit dat deze twee studenten op dezelfde dag werden doodgeschoten. Verzoekers geloofwaardigheid omtrent zijn deelname aan deze tweede stakingsactie wordt verder ondermijnd door zijn vage verklaringen inzake zijn beweerde arrestatie en opsluiting van 23 december 2006 tot 1 januari 2008, die het gevolg was van zijn beweerde deelname. De motivering aangaande deze beweerde opsluiting wordt door verzoeker op generlei wijze weerlegd, vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt door Raad tot de zijne gemaakt.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, wordt niet dienstig weerlegd en derhalve kan, gelet op het voorafgaande, niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 en dient hem de vluchtelingenstatus te worden onzegd.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Aangezien verzoeker zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen beroept als deze ten grondslag aan zijn asielaanvraag kan hem, de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen in acht genomen (zie sub 3.3.), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.